

زیر آسمان فیروزهای

افتتاح پنجاهوششمین دوسالانه ونیز مسافران ایران در ایتالیا مستقر شدند

● **شرق:** مسافران ایرانی ایتالیا اکنون خود به میزبان ونیزی‌ها تبدیل شده‌اند. ایران برای هفتمین‌بار در پنجاهوششمین دوسالانه ونیز شرکت کرده است. یک روز بعد از افتتاح دوسالانه، غرفه ایران از دیروز، ۱۶ اردیبهشت، میزبان مخاطبان این رویداد شده است. دوسالانه ونیز، که یکی از معتبرترین دوسالانه‌های هنری در دنیاست، امسال وارد پنجاهوششمین دوره‌اش شد. سهم ایران اما از حضور در این برنامه، تنها هفت‌بار بوده است؛ دوبار پیش از انقلاب، دوبار در زمان مدیریت علیرضا سمیع‌آذر و دوبار در دوره مدیریت محمود شالویی، به‌عنوان مدیر مرکز هنرهای تجسمی در سال ۹۰. بعد از آنکه در دوره قبل، ایران غرفه‌ای در دوسالانه ونیز نداشت، بار دیگر فرصتی برای حضور ایرانیان به‌وجود آمده است. البته این حضور به‌دور از حواشی هم نبود. بعد از برگزاری نشست مطبوعاتی مرکز هنرهای تجسمی در موزه هنرهای معاصر تهران، که ۲۴ فوردرین برگزار شد، بحث‌هایی در مورد نحوه شرکت ایران در دوسالانه ونیز آغاز شد، تا آنکه این نشست بعد از آنکه ایران با غرفه‌ای دو هزارمتری که بعد از کشور ایتالیا، بزرگ‌ترین غرفه دوسالانه است، در این رویداد شرکت کند و این درحالی‌بود که غرفه ایران در دوره‌های قبل بسیار کوچک بوده است. دلیل وسعت غرفه امسال هم قرارگرفتن بخش خصوصی در کنار دولت عنوان شد. اما آنچه تا مدتی در رسانه‌ها خبرساز شده شد، حضور هنرمندانی از کشورهای دیگر در غرفه ایران بود. مارکو منگوتزو، یکی از کیوریتورهای غرفه ایران در بی‌نال ونیز، در همان نشست با بیان اینکه این بخش از نمایشگاه با عنوان «بازی بزرگ» ارائه می‌شود، گفت: «بازی بزرگ، واژه ژئوپلیتیکی است که در سال ۱۸۰۰ مطرح شد. این واژه مربوط به مناقشات میان روسیه و بریتانیا بود و ایران منطقه‌ای بوده که در این مناقشات به‌عنوان یک منطقه مرکزی حضور داشته است. ما از این قضیه تاریخی الهام گرفتیم. اساسا ایران در منطقه تقابل است و ما می‌خواهیم از این تقابل استفاده کنیم. بنابراین ما مجموعه‌ای از هنرمندان را انتخاب کردیم، اگرچه تعدادی از آنها ایرانی هستند و تعدادی دیگر هم غیرایرانی، اما می‌تواند فرهنگ ایرانی را به‌عنوان یک عامل ضروری و غیرقابل‌جایگزین به کشورهای دیگر ثابت کند».

عسل عباسیان: «اینجا نمایشگاه کتاب است یا بازار مکاره؟»؛ این را کامبیز درمیخش، در لحظه خروج از مصلای تهران در ظهر اولین روز نمایشگاه کتاب تهران می‌گوید. اشاره‌اش به صدای گوش‌خراش بلندگوهایی است که کتاب‌های کنکور را تبلیغ می‌کنند. بیست‌وهشتمین نمایشگاه کتاب تهران دیروز در حالی آغاز شد که در نخستین روز افتتاح، غرفه‌های فروش خوراکی و غذا شلوغ‌تر از راهروهای شبستان- سالن ناشران عمومی- بود و البته نارضايتی ناشران از محل برگزاری نمایشگاه همچنان پس از چند دوره برگزاری در این محل کماکان ادامه دارد. نارضايتی‌ها در حالی همچنان ادامه دارد که برگزارکنندگان نمایشگاه، به‌جای رسیدگی به این معضلات چندساله، در پی برگزاری مسابقه اینستاگرامی از فضای نمایشگاه بیست‌وهشتم هستند. البته وتیرین قابل‌توجهی هم برای عکاسی فراهم آمده، از جمله آدم‌هایی که لباس‌های نقره‌ای و طلایی به تن دارند و صورت دست‌هایشان هم به رنگ لباسشان آمده و در محوطه بیرون شبستان پرفورمنس اجرا می‌کنند. آن‌سوتر، غرفه‌های فروش لوازم فرهنگی غیرمرتبط با کتاب نظیر سی‌دی‌های آموزشی و موسیقی، اپلیکیشن‌های مختلف، غرفه شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات اینترنتی، بانک‌ها و حتی همراه اول، به چشم می‌خورد اما آنچه بیشتر در نخستین روز برگزاری نمایشگاه به چشم می‌آید، نبود غرفه‌های اطلاع‌رسانی در محوطه نمایشگاه و همچنین آماده‌نبودن غرفه تحویل امانات است. البته این چندان عجیب نیست، در شرایطی که هنوز برخی غرفه‌ها، خالی و برخی دیگر هنوز در حال چیده‌شدن هستند، در شرایطی که هنوز اسامی اغلب غرفه‌ها بر سردرشان نصب نشده و در ابتدای راهروها نام انتشاراتی‌های آن راهرو نیامده و هنوز برخی ناشران به‌خصوص آنها که مسافر راه دورند و از شهری دیگر آمده‌اند، مشغول آوردن کتاب به غرفه‌ها هستند، یک روز از نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران به میانه می‌رسد. در سالن ناشران خارجی هم رونق چندانی دیده نمی‌شود، مسئولان غرفه‌ها از مصاحبه و دادن اطلاعات درباره نحوه اجاره غرفه‌شان سر باز می‌زنند و بیش از آنکه خریدوفروش کتاب در جریان باشد، روبودل‌کردن بروشور و فهرست‌های انتشاراتی‌ها در جریان است. معضلات موجود، تنها همین‌ها نیست.

گلا به ناشر شهرستانی

مهدی نصیرزاده، که مدیریت انتشارات مرندیز مشهد را برعهده دارد، معتقد است در توزیع و پخش کتاب در ایران مشکلات فراوانی وجود دارد. او می‌گوید: «در ایران به‌دلیل نبود زیرساخت‌های لازم، توزیع کتاب به‌ویژه در مناطق محروم، با چالش‌های جدی مواجه است. ناشران برای رساندن کتاب به قشر هدف، مجبورند هزینه‌های زیادی را صرف لجستیک و توزیع کنند. این مسئله به‌ویژه برای ناشران کوچک و متوسط، فشار زیادی وارد می‌کند. علاوه بر این، نبود سیستم توزیع متمرکز و استاندارد، باعث می‌شود ناشران نتوانند به‌راحتی به بازارهای هدف خود دسترسی پیدا کنند. ما نیاز داریم به یک سیستم توزیع یکپارچه که بتواند به‌راحتی کتاب را به دست مخاطب برساند. همچنین، نبود فرهنگ قرائت در میان مردم، یکی از دلایل اصلی کاهش فروش کتاب است. ما نیاز داریم به یک فرهنگ قرائت قوی که بتواند به‌راحتی کتاب را به دست مخاطب برساند. ما نیاز داریم به یک فرهنگ قرائت قوی که بتواند به‌راحتی کتاب را به دست مخاطب برساند.»

● **یعنی مثلا در حیطه کدام دستگاه‌هاست؟** به‌هرحال شخصیت برخی هنرمندان ما در حوزه‌های مختلف تعریف می‌شود. در اینکه محمدرضا شجریان هنرمند شناخته‌شده و شهیر دوست‌داشتنی بوده، تردیدی نیست و همه قبول دارند. اما مسائلی هست که به سایر حوزه‌ها بر می‌گردد و به ما مربوط نیست. ● **وزارت ارشاد مشکلی با برگزاری کنسرت ندارد و آن نهادها مجوز نمی‌دهد؟** بالاخره مسائلی هست و برخی نهادها نکاتی دارند که فعلا امکان برگزاری کنسرت نیست، تا زمانی که آن مسائل رفع شود.

● **خب بالاخره این تصمیم ذیل تصمیم کدام نهاد تعریف می‌شود.**

غرفه‌ها، به‌طورکلی باید «سیستم»مورد بررسی قرار گیرد. نشر مرندیز به گفته مدیرش، امسال نیز مانند سال گذشته غرفه‌ای ۱۲متری را در نمایشگاه به خود اختصاص داده است. این ناشر اشکال سیستم را در این می‌داند: «باید دید این نمایشگاه کتاب است یا یک فروشگاه بزرگ کتاب؟» وقتی از این ناشر شهرستانی درباره وضعیت خرید ارشاد از این نشر در نمایشگاه سال گذشته می‌پرسیم، می‌گوید: «ارشاد خرید آنچه‌ای‌ای از ما نداشت و فقط یک عنوان کتاب خرید، آن هم به اندازه صد جلد». و از وضعیت خرید امسال ارشاد ابراز بی‌خبری می‌کند: «امسال هم هنوز مشخص نیست ارشاد بودجه خرید کتاب دارد یا نه و اگر هم بودجه‌ای داشته باشد، آن را چطور صرف خواهد کرد».

این ناشر که با وجود استقرار در مرکز استان، از نبود وتیرین مناسب برای عرضه تولیدات حوزه نشر شکایت دارد، میزان فروش نمایشگاه کتاب را هم مطابق فروش سایر اوقات می‌داند و می‌گوید: «وقتی در بازار رکود هست، در نمایشگاه هم معجزه نمی‌شود. من ایدا روی فروش نمایشگاه حساب نمی‌کنم، چون قابل‌پیش‌بینی نیست که فروش، چقدر می‌تواند باشد. عوامل مختلفی در میزان فروش دخیل است؛ از دمای هوا گرفته تا جایی که غرفه واقع شده». نصیرزاده که به طور میانگین کتاب‌هایش را در تیراژ ۵۰۰ تایی منتشر می‌کند، از

هنر

عکس: فارس

گزارشی از روز اول نمایشگاه کتاب

سمفونی سازهای ناکوک

وضعیت تقسیم‌غرفه‌ها براساس حروف الفبا هم کلایه‌مند است، چون با توجه به اینکه «میم» از آخرین حروف الفباست، هر سال احتمال دوربودن غرفه این نشر بالااست. و درنهایت، مشکل اصلی موجود در بازار نشر را بیش از اینکه وجودنداشتن مشتری بدانند، عدم وجود وتیرین مناسب ذکر می‌کند: «وقتی مخاطب جز ۱۰روز نمایشگاه در معرض بسیاری از کتاب‌هایی که منتشر می‌شوند، قرار نمی‌گیرد، نمی‌توان به او خرده گرفت که چرا کتاب نمی‌خرد؟ فقط مراکز استان‌ها کتاب‌فروشی دارند، یا حتی خود نمایشگاه کتاب هم در شهری برگزار می‌شود که خودش از کتاب‌فروشی‌های بسیاری برخوردار است، برای همین، مشکل اصلی بازار کتاب به نظر من، ضعف در عرضه است تا ضعف در تقاضا. وقتی می‌توان میزان تقاضا را سنجید که عرضه درست باشد».

کاشخ غرفه‌هایدستوری

ثبت‌نام و دریافت اجاره‌بهای غرفه‌ها امسال برعهده اتحادیه ناشران و تشکلات نشر است. «محمود آموزگار»، رئیس اتحادیه ناشران، در گفت‌وگو با «شرق» درباره همکاری دوجانبه اتحادیه ناشران و دیگر صنوف نشر با ارشاد در برگزاری نمایشگاه امسال، توضیح می‌دهد: «معاونت فرهنگی ارشاد در این همکاری بر دو نکته تأکید داشتند که اتفاقا ما هم روی این دو نکته تأکید

داریم؛ یکی بحث شفافیت مالی است و دیگر اینکه توزیع غرفه‌ها تا جایی که ممکن است، منصفانه و بر اساس ضوابط باشد. بر همین اساس، ما هم از معاونت فرهنگی خواستش کردیم تعداد غرفه‌های دستوری را به حداقل برسانند». او درباره سازوکار همکاری ارشاد با اتحادیه ناشران در نمایشگاه امسال می‌گوید: «این حجم از واگذاری امور به صنوف و تشکل‌های دیگر، در ۲۷ دوره گذشته سابقه نداشت‌ه است. تشکل‌های نشر به‌صورت خصوصی طی سال‌های گذشته وظایفی را برعهده داشتند، اما پیش از این، عمدتا فعالیت‌هایشان انفرادی بوده».

آموزگار در پاسخ به این نقد که نمایشگاه کتاب تهران در قیاس با نمایشگاه‌های بزرگ کتاب دنیا نظیر نمایشگاه کتاب فرانکفورت بیشتر یک فروشگاه بزرگ به نظر می‌رسد و با اسلوب بین‌المللی برگزاری نمایشگاه فاصله دارد، می‌گوید: «نمایشگاه بین‌المللی کتاب که در کشورهای مختلف برگزار می‌شود، دو نوع دارد؛ برخی صرفا جنبه نمایشگاهی دارند و اصلا کتابی به صورت فیزیکی در آنها فروخته نمی‌شود، مگر روز آخر. برخی نمایشگاه‌های دیگرهستند که به کار فروش می‌پردازند، مثل ایران. اگر وضعیت نشر را در این کشورها بررسی کنیم، می‌بینیم گروه اول که دارای نمایشگاهی هستند که فقط جنبه نمایشگاهی در آن برجسته است، از صنعت نشر پیشرفته برخوردارند، یعنی سیستم توزیع استانداردِی دارند که متشکل از توزیع‌کننده و کتاب‌فروشان است، بنابراین در این کشورها ضرورتی ندارد مردم برای خرید کتاب به نمایشگاه مراجعه کنند. از طرفی در کشورهایی که نمایشگاه به فروشگاه‌ی بزرگ تبدیل شده، شاهدیم سیستم توزیع ناکارآمدی وجود دارد. این سیستم سبب می‌شود دسترسی مردم به کتاب به‌حداقل برسد. بنابراین در این کشورها، نمایشگاه کتاب به امکاناتی برای دسترسی مردم به کتاب تبدیل می‌شوند». او راه‌حل عبور از بحران نشر را چنین عنوان می‌کند: «یک سیاست درست برای عبور از بحران فعلی این است که سیستم توزیع کشور به استانداردها نزدیک شود، یعنی تعداد کتاب‌فروشی‌ها چندبرابر تعداد ناشران شود و توزیع‌کنندگان چندبرابر تولیدکنندگان باشند». با پایان یافتن نخستین روز از نمایشگاه، آن هم در شرایطی که هنوز نه عرضه‌کننده و نه متقاضی در کنار هم برای شرکت در این رویداد آماده نبوده‌اند، باید دید روزهای پیش‌رو به چه منوال پیش خواهد رفت؟

عکس: فارس

فعلان نه. اما اگر ایشان تلاش کند، ما استقبال می‌کنیم تا کار را دوباره با

قوت دنبال کنند.

● **بالاخره انتظاراتهایی هم از وزارت ارشاد و دولت روحانی مطرح است.** خواست همه ما این است که آقای شجریان دوباره به عرصه هنر کشور بازگردند، برای همیشه قرار نیست آدم‌ها را بایکوت کنیم و نمی‌شود شجریان را هم بایکوت کرد ولی خودشان هم باید سوظنی را که به خود داده‌بطرف کنند. البته رفت‌وآمد ایشان به کشور ایرادی ندارد.

● **مسئله وسؤال ما هم رفت‌وآمد ایشان به کشور نیست، پرسش درباره برگزاری کنسرت است؟**

ایشان می‌تواند به عرصه هنر کشور بازگردد و موسیقی اصیل ایرانی را ترویج کند، تأکید دارم وزارت ارشاد، ایشان را به‌عنوان هنرمند شناخته‌شده و علاقه‌مند به کشور می‌شناسد.

که در آنها سعی شده است خبردی صرف صورت نگیرد. فیلم نیمه‌بلند این مجموعه نیز درباره یک ویرک‌شاپ سینمایی در مراکش است که توسط عباس کرکاستمی و مارتین اسکورسیزی برای ۱۶ دانشجوی سینما از طبقات متوسط جامعه برگزار شده بود. «این فیلم یک اتفاق خاص می‌افتد که هیچ‌گاه در عالم سیاست نمی‌بینیم». صمدیان در ادامه، مستانه مهاجر، تدوینگر مجموعه، محمدرضا دلپاک، طراح صدا و فرزند خود سهیل صمدیان، را برای حضور روی صحنه فراخواند. مهاجر با حضور روی صحنه، در بخشی از صحبت‌هایش خطاب به صمدیان گفت: «کار با شما برایم تجربه‌ای عجیب‌وغریب بود. از یک احوال‌پرسی ساده شروع شد و به تدوین یک فیلم ختم شد». دلپاک هم در پایان درباره صمدیان صحبت کرد: «خوشحالم که اینجا هستم و در خدمت این دوست بودم. از او خیلی آموختم و برای همه آرزوی شادمانی و روشنائی دارم».

صمدیان: هیچ‌گاه نگاتیوهایم را یک‌جا ندیده‌ام

ندیده‌ام، اما فیلم‌هایم را امسال مجبور شد کم ببینم و به آن سروسامانی بدهم».او سپس درباره شرایط به‌اکران‌رسیدن مجموعه فیلم‌هایش توضیح داد: «طی ۱۲ سال گذشته در بخش فیلم جشن تصویر سال، فیلم‌هایی که امکان نمایش و روبرگرد تجاری نداشتند، یعنی حدود هزارو ۲۰۰ فیلم را نمایش دادیم که شامل فیلم‌های مستند، کوتاه، انیمیشن و ویدئوات می‌شد. وقتی گروه هنر و تجربه فیلم تشکیل شد، باوجود ناملایمتهایی که در کارهای دولتی دیده بودم، دل‌خوشی نداشتم که جلو بیایم. ولی اسامی دوستانی که در شورای این گروه بودند را دیدم و با ساقه‌های که از حجت‌الله ایوبی سراغ داشتم، کمی دلم خوش شد و با خود گفتم حالا که این اتفاق دارد جدی گرفته می‌شود، بیایم و در کنار بزرگوارانی مثل

هوشنگ گلمکانی به این مجموعه کمک کنم. طبیعتا ما اعضای شورای اوایل در این گروه چیزی از خودمان نشان ندادیم، به‌جز فیلم شهرام مگر؛ ماهی و گربه، که در حقیقت برای این گروه آبروداری کرد. هفت‌ماهی از تشکیل این گروه گذشت و رفته‌رفته با سفارش دوستان قرار شد بخش اول فیلم‌هایم را به‌عنوان مجموعه اول به نمایش دربیآورم». صمدیان همچنین درخصوص فیلم خود یاد‌آور شد: «این مجموعه شامل پنج فیلم است و شما تماشاگران به هر سلیقه‌ای ممکن است از یکی از این فیلم‌ها خوشتان بیاید. دو فیلم از این مجموعه، «ایستگاه سفید» و «هنر کشتن» در ماهیاه ویدئوات است. دوتای دیگر از فیلم‌ها نیز برخوردهایی مستندگونه درباره بم و روز تکران‌نشدنی بازی ایران- استرالیاست

هنر هفتم

حوزه هنری فیلم بنی‌اعتماد را نمایش نداد

اکران «قصه‌ها» زیر سایه تحریم

● **شرق:** سرانجام فیلم سینمایی «قصه‌ها» به تعبیر کارگردانش از کمد در آمد و بعد از چهار سال، روی پرده سینماها رفت. این فیلم که تاکنون موفقیت‌های بین‌المللی فراوانی به دست آورده، از روز گذشته نمایش عمومی‌اش را در ایران آغاز کرد. «قصه‌ها، به کارگردانی رخشان بنی‌اعتماد در جشنواره سی‌ودوم فجر هم به نمایش درآمد.هرچند این فیلم سینمایی زیر سایه تحریم حوزه هنری اکرانش را آغاز کرد اما استقبال از آن در ساعات ابتدای اکران، چشمگیر بود. سینما کوروش از جمله سینماهای نمایش‌دهنده این فیلم است که بیشترین ساعات اکرانش را به این فیلم اختصاص داده. درحال‌حاضر سینماهای اریکه ایرانان، پردیس زندگی، ماندانا، قدس، مرکزی، ایران، پردیس کوروش و فرهنگ در تهران و سینماهای شهرهای اصفهان، یزد، اهواز، رشت و کرمان، این فیلم را در حال اکران دارند. علی سرتیپی، مدیر مؤسسه فیلملیران در گفت‌وگو با آرتا درباره اکران این فیلم توضیح داد: «تاآنجا که من مطلع هستم هیچ تغییر و حذقی در فیلم اعمال نشده است».وی همچنین در مورد بازخوردهای منفی و مخالفت با اکران این فیلم تاکنون گفت: «خوشبختانه از روز سه‌شنبه که اخبار اکران فیلم بلافاصله پس از تأیید شورای صنفی منتشر شده و صبح چهارشنبه که اکران فیلم آغاز شده، مشکلی پیش نیامده و مخالفتی صورت نگرفته است و امیدواریم که با مشکلی روبه‌رو نشویم».

خبر سازان

محل قتل امیرکبیر خبرساز شد

ورود ممنوع گروه موسیقی

به «باغ‌فین»

● **سحر آزاد:** «باغ‌فین» محل مناقشه است. مسئولان، مجوز برگزاری کنسرت را برای هر مکانی غیر از باغ فین صادر کرده‌اند و آن‌سو گروه موسیقی قرار دارد که می‌گوید اجرایشان تنها در این محل معنا دارد. محل قتل امیرکبیر خبرساز شده است. باغ فین کاشان که امیرکبیر، صدراعظم ناصرالدین‌شاه، در آن به قتل رسیده، این‌بار به‌دلیل موضوعی مربوط به موسیقی مورد بحث قرار گرفته است. گروه موسیقی «راز نو» قصد داشت کنسرتی را درباره زندگی امیرکبیر در این مکان روی صحنه ببرد، اما با صادرنشدن مجوز از سوی شورای تأمین، اجرای کنسرت در این مکان امکان‌پذیر نشد. از یک طرف مسئول گروه موسیقی از واژه «لغو» برای برگزارنشدن کنسرت استفاده می‌کند و از سوی دیگر مسئول ارشاد کاشان منکر این مسئله است. علی مشربی، سرپرست اداره ارشاد شهرستان کاشان، به «شرق» گفت: «این کنسرت لغو نشده است. گروه خواستار برپایی کنسرت در باغ فین بود و زمانی که ما نامه این پیشنهاد را به فرمانداری ارائه دادیم، آنها پاسخ داده‌اند با برگزاری کنسرت، به‌غیر از باغ فین کاشان موافقت نشده. به همین دلیل مجوز برای برگزاری کنسرت آنها صادر شده است و آنها می‌توانند در هر مکان دیگری غیر از باغ فین کنسرت برگزار کنند».او همچنین در پاسخ به این سؤال که دلیل صادرنشدن مجوز برگزاری کنسرت در باغ فین چه بوده است، اظهار بی‌اطلاعی کرد. اما درحالی مجوز برگزاری کنسرت برای «راز نو» صادر شده است که محمدفرزین ذوالقدر، سرپرست گروه «راز نو»، نیز معتقد است مکان دیگری نمی‌تواند محل اجرای این برنامه باشد: «گروه «راز نو» دو سال است که مجوز اجرا در «باغ‌فین» را گرفته است. این کنسرت درباره زندگی امیرکبیر از زمان صدارت تا شهادت او است و قرار بود حوزه هنری از این اجرا حمایت کند. ذوالقدر به ایسنا گفت: «ابتدا قرار شد، این اجرا ۱۷ و ۱۸ اردیبهشت‌ماه سال گذشته روی صحنه برود، اما حوزه هنری خودش این اجرا را لغو و بعد این موضوع را به حوزه هنری استان اصفهان محول کرد. آنها حمایت کمی از ما کردند و نشد آن‌طور که باید، اجرا را سال گذشته روی صحنه ببریم. در نهایت، با کاشان و فرمانداری این شهرستان هماهنگی‌هایی انجام دادیم تا این اجرا برای ۱۰ و ۱۱ اردیبهشت‌ماه امسال مجوز بگیرد. فرمانداری کاشان از ما حمایت کرد و گفت، خیلی خوب است که چنین برنامه‌ای در باغ فین برگزار شود».ذوالقدر سپس به روند اجرائنشدن کنسرت اشاره کرد: «ما با اداره میراث‌فرهنگی و مسئولان باغ فین هماهنگ کرده بودیم. اما ۲۹ فروردین‌ماه امسال شورای تأمین این شهرستان جلسه‌ای تشکیل داد که برمبنای آن، اجرای ما در باغ فین لغو شد. شورای تأمین به ما گفت که اجازه برگزاری کنسرت در باغ‌فین را نداریم و می‌توانیم کنسرت را در محل دیگری برگزار کنیم. این درحالی است که اجرای ما برای باغ فین طراحی شده است و از آنجا که زندگی امیرکبیر را دربر می‌گیرد، در چنین محلی معنا دارد». او ادامه داد: «ما تاکنون صبر کرده‌ایم و این موضوع را رسانه‌ای نکرده‌ایم تا شاید نظر این افراد برگردد و به ما اجازه اجرا در این محوطه تاریخی را بدهند، اما وقتی سایت محلی کاشان خبر لغوکنسرت ما را منتشر کرد، مسئولان گفتند که اعضای گروه شانتاژ می‌کنند و این کنسرت لغو نشده است. ما با آقای پیروز ارجمند - مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد- نیز صحبت کردیم و او را در جریان این موضوع قرار دادیم، اما او به ما گفت ازآنجاکه این لغو توسط شورای تأمین انجام شده است، کاری از دستشان برنمی‌آید».